

Ekdahl: 'In Zweden verkopen we meer VMS-systemen dan traditionele melkstallen'

DeLaval test nieuwe ontwikkelingen op Hamra Farm, een onderzoekslocatie vlakbij het hoofdkantoor in het Zweedse Tumba, waar bijna tweehonderd koeien gemolken worden.

In de stal heerst een serene rust. In een hoek van de stal komt net een paar koeien van buiten naar binnen, in de ruime boxen liggen koeien uitgebreid te herkauwen en in het VMS (vrijwillig melksysteem) laat een koe zich van haar melk verlossen. Achter het voerhek ligt een strook rubber zodat de koeien tijdens het eten een zachte ondergrond hebben voor de klauwen. De dichte looppaden lopen licht af naar het midden, waar zich een smal gootje voor de afvoer van urine be-

vindt. Vanachter glas slaat Hans G. Ekdahl, voorzitter van de DeLaval Holding, het schouwspel gade. Hij is trots op de VMS-stal van Hamra Farm, een onderzoekslocatie die een paar honderd meter verwijderd is van het hoofdkantoor van DeLaval. Sinds een jaar is de VMS-stal nu in gebruik. Ekdahl omschrijft het als een stal voor atleten van wereldklasse. 'De koeien hebben hier een vijfsterrenhotel. We benutten de stal om veehouders de nieuwste ontwikkelingen telaten zien. Bovendien fungeert de stal als een visitekaartje voor de kritische Zweedse consument.'

Ruim vijftig koeien gaan er op dit moment dagelijks door de robot; gemiddeld geven ze 32,3 kg melk per dag in 2,4 melkingen.

Honderden data

DeLaval meldde zich pas relatief laat op de robotmarkt. 'We geloofden eerst niet in de technologie', verklaart Ekdahl. Toch is de Zweed blij met de introductie van het automatisch melksysteem. 'In Zweden verkopen we nu al meer vrijwillige dan traditionele melksystemen.'

Ten opzichte van andere systemen onderscheidt het VMS zich onder meer door het gebruik van een robotarm die de menselijke arm nabootst. Een camera bepaalt de positie van de spenen. 'We vinden dat de techniek zich aan de koe moet aanpassen, niet andersom. De koe moet zich er prettig bij voelen. Het mooie van dit systeem is dat de koeien zelf kunnen bepalen wanneer ze gemolken willen worden. Bij een productie van 10.000 tot 15.000 liter per jaar worden de uiers van koeien zo groot.'

In VMS-stal melkt DeLaval vijftig koeien

Ekdahl ziet vooral een goede toekomst voor het systeem op gezinsbedrijven. 'Die veehouders kunnen hun bedrijf managen zonder arbeiders in dienst te nemen.' In landen waar personeel genoeg voorhanden is, ligt dat anders. 'Die kunnen goedkoper melkers inschakelen.'

Een groot voordeel van het automatisch melken vindt Ekdahl de mogelijkheid tot registratie van gegevens. 'Elke koe beschikt over honderden data, zoals ureumgehalte, progesterongehalte en eiwitgehalte. Nu registreren we bijvoorbeeld de geleidbaarheid van de melk per kwartier en de melkproductie, straks misschien ook vet- en eiwitgehalte. Hoe meer informatie je hebt, hoe beter je het bedrijf kunt managen. Voor een koe ziek wordt, moet je dat in feite op basis van de aanwezige data al gezien hebben.'

Inge van Drie

DeLaval actief vanaf 1878

In 1878 legde Gustaf de Laval de basis voor het bedrijf dat nu over de hele wereld 4800 medewerkers en een jaarlijkse omzet van bijna 800 miljoen euro heeft. De belangrijkste afzetgebieden van DeLaval liggen in Amerika en West-Europa. In het Zweedse Tumba staat het hoofdkantoor van het bedrijf dat zich richt op alles wat te maken heeft met de productie van melk.

DeLaval-voorman Ekdahl: 'Techniek aan koe aanpassen'

125 jaar melken